

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BM-V-0461-2/10/6

Warszawa, dnia 09 czerwca 2010 r.

**Pani
Danuta Przywara
Prezes Helsińskiej Fundacji
Praw Człowieka**

Stanowisko Pani Prezes.

Nawiązując do korespondencji nr 759/2010 z dnia 16 marca 2010 roku w sprawie stanowiska Komitetu Helsińskiego w Polsce dotyczącego wywiadu udzielonego przez płk. Kajetana Dubiela Dyrektora Generalnego Służby Więziennej na łamach „Forum Penitencjarnego” w lutym bieżącego roku, uprzejmie przedstawiam stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Przede wszystkim pragnę podkreślić, że Służba Więzienna wielokrotnie dawała wyraz głębokiej troski w kwestii przestrzegania standardów Praw Człowieka w trakcie prac legislacyjnych, w których uczestniczyli jej przedstawiciele, spotkań i dyskusji w Sejmie oraz Senacie, na międzynarodowych forach opiniotwórczych i kongresach. Służba Więzienna podjęła także wszystkie możliwe, leżące w zakresie jej kompetencji i możliwości działania, dostosowujące wykonywanie kary pozbawienia wolności oraz tymczasowego aresztowania do zaleceń Europejskiego Komitetu Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu lub Karaniu. Powyższe działania zostały pozytywnie ocenione przez przedstawicieli Komitetu w trakcie wizytacji polskich jednostek penitencjarnych, która miała miejsce w listopadzie 2009 roku. Bramy jednostek penitencjarnych są szeroko otwarte dla przedstawicieli instytucji, placówek naukowych i organizacji pozarządowych w celu umożliwienia kontroli społecznej przestrzegania praw osób pozbawionych wolności oraz standardów. W 2009 roku w jednostkach organizacyjnych więziennictwa podmioty spoza Służby Więziennej, uprawnione do przeprowadzania kontroli w zakresie określonym w przepisach o powołaniu tych organów, zrealizowały

łącznie 1212 kontroli specjalistycznych (w tym 331 przeprowadzili sędziowie penitencjarni, 29 Rzecznik Praw Obywatelskich).

Określając więzienie mianem instytucji totalnej płk. Kajetan Dubiel użył kategorii obiektywnej wynikającej z nauk społecznych. Nigdy nie było jego intencją wzbudzenie w odbiorze społecznym sugestii, iż sposób funkcjonowania instytucji totalnej odpowiada współczesnym standardom zarządzania, z którymi identyfikuje się, jako Dyrektor Generalny Służby Więziennej. Podejmowane przez Dyrektora działania oraz wdrażana reforma więziennictwa ma na celu wyeliminowanie i zapobieżenie jakimkolwiek przejawom totalitaryzmu w Służbie Więziennej, przy pełnym poszanowaniu praw osób pozbawionych wolności. Usprawnienie systemu penitencjarnego wymaga przekraczania barier i stereotypów organizacyjnych, najbardziej wartościowym kapitałem każdej organizacji jest jej kapitał intelektualny.

Zwracając uwagę na zjawisko rosnącej liczby napaści na funkcjonariuszy w służbie płk. Dubiel chciał wskazać, iż funkcjonariusze Służby Więziennej, którzy są bezpośrednio odpowiedzialni za zapewnienie bezpieczeństwa społecznego i stabilnej sytuacji w jednostkach penitencjarnych powinni mieć świadomość, iż dysponują odpowiednimi środkami, gwarantowanymi prawem, w celu obrony przed przemocą kierowaną wobec nich przez osadzonych. Refleksja w tym zakresie nie oznaczała jednak, że jako Dyrektor Generalny Służby Więziennej będzie tolerował jakiegokolwiek zachowania, które wykraczałyby poza obowiązujące standardy, określone w art. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Z poważaniem

Wyk. w 2 egz.

1 – Adresat,

2 – aa.